

УДК 675.62:687.18

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ ОБРОБКИ З НАТУРАЛЬНОГО ХУТРА

Студ. Д.І. Гусєва, гр. МгШМК1–15

Наук. керівник доц. І.В. Проданчук

Київський національний університет технологій та дизайну

Натуральне хутро в якості матеріалу несе в собі необмежені стилістичні можливості для художнього проектування хутряних виробів. Різні методи дизайну хутрового напівфабрикату і шляхом комбінації його з іншими матеріалами, такими як текстиль, рідкісні види шкіри екзотичних тварин і рептилій, дає можливість створювати вироби сучасного дизайну. Проаналізувавши існуючу класифікацію інноваційних методів обробки хутрового напівфабрикату, було визначено, що вона застосована як засіб упорядкування методів за ознаками естетичності, функціональності, єдності форми, економічності і рентабельності при виготовленні виробів з одного виду хутра.

Іноземні виробники прагнуть впровадити в Україні свої інноваційні методи – це сприятиме зростанню рівня виробництва в галузі хутряної промисловості і підвищенню виробничої культури і майстерності фахівців. Проаналізовані методи дизайну хутрового напівфабрикату, розроблені «Saga Furs of Scandinavia» у співпраці з відомими дизайнерами, які працювали в Дизайн-Центрі «Saga» над створенням своїх колекцій. Дані методи представляють сукупність ознак естетичності і художньої виразності, функціональності, економічності. Це методи: «лисій комір з хутряною бахромою»; «лисяча черепаха»; «повітряна лисиця»; «шахова дошка-мозаїка»; «хвилеподібне хутро лисиці»; «лисячі ланцюжки»; «хутряна луска»; «діагональне з'єднання»; «хутряні бульбашки»; «хвиляста лінія»; «шов підвищеного ефекту»; «мережевий»; «перевертання»; «в'язання»; «перфорація». Однією з найважливіших їх характеристик є економія корисної площі хутрового напівфабрикату від 20% до 60% при створенні одягу та аксесуарів. Ці методи забезпечують естетичну значимість, подібну виразність хутряного виробу і економію витрат на його виробництво, що визначає вартість готового виробу.

Вивчення методів дизайну хутрового напівфабрикату надало можливість виділити прийоми, які є найбільш ефективними для вітчизняного хутрового виробництва – це «мережевий», «перевертання», «перфорація».

При «мережевому» шкури можуть бути використані як цілісних, так і комбінованих варіантів при виготовленні виробів, а також в якості декорування деталей одягу. І як наслідок «мережевий» метод дає можливість: збільшити площу хутряної шкіри в 1,5÷1,8 рази; надати шкурам легкість, зменшити їх вагу; отримати новий цікавий малюнок волосяного покриття.

Метод «перевертання» сприяє: наданню нових властивостей фактурі хутрового напівфабрикату; ефективному використанню хутрового напівфабрикату хутра з довгим остьовим волосом; забезпеченню функціональності виробу.

Метод «перфорація» шкір з довгим остьовим волосом використовується для збільшення корисної площі (в залежності від виробу, шкуру розтягують в довжину або в ширину).

При методі «в'язання» шкуру нарізають на тонкі смуги і перекручують так, щоб волос опинився як всередині, так і зовні, отримуючи «хутряну» пряжу.

Проаналізувавши існуючу класифікацію сучасних методів обробки натурального хутра, було визначено, що в існуючій класифікації не вистачає такого методу, як комбінаторика (хоча їм користуються вже багато років) – поєднання хутра з різними матеріалами або поєднання хутра з різною висотою остьового волосу. Комбінаторику запропоновано розподілити на такі види: хутро зі шкірою; хутро зі тканиною; хутро одного виду з різною висотою остьового волосу; хутро різного виду з різною висотою остьового волосу. В сучасному світі, де дизайнери використовують найрізноманітніші поєднання, дана класифікація буде дуже корисною.